

# Καλωσόρισμα στην "Αυλή των θαυμάτων"

[stosanidi.blogspot.gr/2017/10/blog-post.html](http://stosanidi.blogspot.gr/2017/10/blog-post.html)

ΚΡΙΤΙΚΗ της Βικτωρίας Ιωσηφίδου



Πρεμιέρα πριν από λίγες ημέρες για το ΚΘΒΕ που μας καλωσόρισε στη Μονή Λαζαριστών, στην Αυλή του, την «Αυλή των θαυμάτων». Έργο του Ιάκωβου Καμπανέλλη, του πρωτοπόρου Έλληνα δραματουργού, που απεικόνισε στη διάρκεια της ζωής του με απίστευτο ένστικτο, διεισδυτικότητα και τρυφερότητα την ελληνική πραγματικότητα σε όλη τη διάρκεια του δεύτερου μισού του εικοστού αιώνα.

## ΤΟ ΕΡΓΟ

Η Αυλή των θαυμάτων, ένα από τα πρώτα έργα του Καμπανέλλη, αναφέρεται στη μετεμφυλιακή Ελλάδα, την πληγωμένη από πολλά δεινά, και στους ανθρώπους της. Μια ομάδα από αυτούς σε μια αθηναϊκή αυλή, μέσα στα βάσανα και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, αναζητούν το όνειρο. Θέλουν να υπερβούν τα όριά τους, να ζήσουν μια καλύτερη ζωή, να ξεφύγουν από τον δυσάρεστο κόσμο και τα φαντάσματα του παρελθόντος, να πετύχουν το θαύμα.

Ένα ζευγάρι ηλικιωμένων προσφύγων, ο Ιορδάνης και η Αστά, μια πληθωρική χήρα η Αννετώ, δυο νεώτερα ζευγάρια με αμφιλεγόμενες σχέσεις, όπου οι άντρες ονειρεύονται τη φυγή στην Αυστραλία και τον εύκολο πλουτισμό, η έξαλλη Ντόρα που φιλοδοξεί να γίνει σταρ του σινεμά και ο εργένης Στράτος που η είσοδος του στην αυλή θα φέρει τα πάνω κάτω στη ζωή των περισσότερων, είναι μερικοί από τους ήρωες της αυλής. Φτώχεια, ένδεια, στέρση, μικροψέματα, πονηριές και κομπίνες, κουτσομπολιά μα και καλαμπούρια, γέλια, αλληλεγγύη, συμπόρευση. Ο Καμπανέλλης δίνει στους χαρακτήρες του ρεαλιστική υπόσταση, τους παρουσιάζει από την καλή κι από την ανάποδη, όπως πραγματικά είναι αλλά και φαίνονται, μιας και η σκληρή ζωή τους δεν τους αφήνει περιθώρια για καθωστρεπισμούς.



## Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Ο έμπειρος σκηνοθέτης Κώστας Τσιάνος σκηνοθετεί για τέταρτη φορά την Αυλή, ένα από τα πιο πολυπαιγμένα έργα και τα πιο αγαπητά σε κοινό, σκηνοθέτες και ηθοποιούς.

Αν και τα προβλήματα των ανθρώπων της Αυλής είναι αντικειμενικά, αυτοί παραμένουν αισιόδοξοι και ανέμελοι, διατηρούν την ψυχραιμία και το κέφι τους. Ο σκηνοθέτης αναδεικνύει το στοιχείο αυτό, ιδιαίτερα στο πρώτο μέρος, προβάλλοντας όλα τα κωμικά στοιχεία του έργου, αλλά και επινοώντας αρκετά επιπλέον ανάλογα στοιχεία. Σύμμαχό του στη δημιουργία αυτού του κλίματος βάζει επίσης τη μουσική και το τραγούδι, μέσα από ένα ραδιόφωνο που παίζει, μέσα από τους ήχους του ακορντεόν, μα και από τα στόματα των περισσοτέρων ηρώων, οι οποίοι συχνά πυκνά σιγοτραγουδούν σουξέ της εποχής· το τραγούδι ήταν και παραμένει πάντα ένα γιατρικό της ψυχής. Ο Κώστας Τσιάνος μάλιστα, επιλέγει να κάνει ο ίδιος τη μουσική επιμέλεια της παράστασης. Όταν το κέντρο βάρους του έργου μετατοπίζεται προς τη γωνιά των προσφύγων, του Ιορδάνη και της Αστά, η ατμόσφαιρα βαραίνει μουσικά και υποκριτικά και μια έντονη τραγικότητα αναδεικνύεται, ίσως περισσότερη από αυτή που θα αναμέναμε. Η στάση αυτή αποτελεί πιθανόν μια αναφορά του σκηνοθέτη στο προσφυγικό ζήτημα, που βρίσκεται πάλι στην επικαιρότητα, και ένα φόρο τιμής σε αυτούς τους βασανισμένους οδοιπόρους όλων των εποχών, που καλά κρατούν ακόμα και στον καιρό μας. Όμως, κάποιες στιγμές το βάρος των σκηνών αυτών μας φάνηκε κάπως δυσανάλογο με τους ρυθμούς της Αυλής και η απότομη μετάβαση στις σκηνές αυτές σαν να πλήττει κάπως την αρμονία της παράστασης.



Το έργο διανθίζεται από τέσσερα πρωτότυπα, ολοκαίνουρια τραγούδια του Διονύση Τσακνή σε στίχους της Λίνας Νικολακοπούλου, μια ιδανική πιστεύουμε επιλογή. Και εδώ θα πούμε πως τα τραγούδια αυτά πολύ μας άρεσαν, θα τα θέλαμε περισσότερα σε αριθμό και μεγαλύτερα σε διάρκεια, κι ας άλλαζε αρκετά ο χαρακτήρας της

παράστασης.

Η Σοφία Καλεμκερίδου μπήκε με δύναμη στη σκηνή και ερμήνευσε ιδανικά την Αννιτώ με αέρα πρωταγωνίστριας. Ο Δημήτρης Καλαντζής ως Στέλιος απέδωσε επίσης ξεχωριστά τον πιο πολύπλοκο και ολοκληρωμένο ίσως χαρακτήρα του έργου. Ο έμπειρος Δημήτρης Κολοβός, στον κατά τη γνώμη μας πολύ δύσκολο ρόλο του Ιορδάνη, δε θα θέλαμε να είναι τόσο τραγικός σε όλη τη διάρκεια του έργου. Η Μαρία Καραμήτρη, ως Ασά, κάτι θύμιζε και δεν μας άρεσε. Ξεχωρίσαμε όμως την Ειρήνη Μουρελάτου, ως Όλγα, τη Νατάσα Δαλιάκα, ως Μαρία και το Θανάση Δισλή ως Μπάμπη.

Από την αρχή της παράστασης φάνηκε πως είχαμε να κάνουμε με έναν πολύ ικανό θίασο, σημειώνουμε όμως πως κανένας ηθοποιός δεν πρέπει να χάνει ούτε στιγμή την προσήλωσή του, ιδιαίτερα στα δύσκολα σημεία, όπως στην αρχή του δεύτερου μέρους, όπου όλοι καλούνται από τη μια στιγμή στην άλλη να βουτήξουν στα βαθιά και να ερμηνεύσουν πλέον δυσάρεστα ως τραγικά γεγονότα.

Αξίζει τέλος να αναφερθεί το μεγαλοπρεπές, πολυεπίπεδο σκηνικό της παράστασης της Ιουλίας Σταυρίδου, που ήταν ιδιαίτερα εντυπωσιακό και όμορφα φωτισμένο από τον Στέλιο Τζολόπουλο.



Η «Αυλή των θαυμάτων» του Κώστα Τσιάνου είναι αναμφισβήτητα μια καλοστημένη παράσταση, με όμορφες εικόνες και συγκινητικές ερμηνείες, φτιαγμένη με πολλή, πολλή αγάπη και πολλή εμπειρία από τον βιρτουόζο σκηνοθέτη, παράσταση που μας ταξιδεύει σε μian άλλη εποχή και στην ψυχολογία μιας Ελλάδας αληθινά πικραμένης και πληγωμένης. Το όνειρο της φυγής, η ελπίδα για το καλύτερο, οι ανθρώπινες σχέσεις και οι έρωτες των πρωταγωνιστών της Αυλής είναι κάποια μόνο από τα στοιχεία που κάνουν τους ήρωές της να παραμένουν αγαπητοί για πάντα...

Μοναδικό αγκάθι στην καρδιά μας, το γεγονός πως οι εικόνες της ανασφάλειας, της φτώχειας, της ανεργίας και του ονείρου της μετανάστευσης αναβιώνουν ξανά, για πρώτη φορά τόσο έντονα στην πατρίδα μας μετά τα μεταπολιτευτικά χρόνια, ώστε κάποιες σκηνές της παράστασης να μας οδηγούν αυτόματα σε συνειρμούς με τη σημερινή, επίσης δυσάρεστη πραγματικότητα.

**ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ:** Σκηνοθεσία: **Κώστας Τσιάνος**, Σκηνικά-Κοστούμια: **Ιουλία Σταυρίδου**, Μουσική Σύθεση: **Διονύσης Τσακνής**, Στίχοι: **Λίνα Νικολακοπούλου**, Φωτισμοί: **Στέλιος Τζολόπουλος**, Επεξεργασία Βίντεο: **Κλεάνθης Καραπιπέρης**, Μουσική επιμέλεια: **Κώστας Τσιάνος**, Βοηθός σκηνοθέτη: **Κική Στρατάκη**, Β' Βοηθός σκηνοθέτη: **Ηλίας Μπερμπέρης**, Βοηθός σκηνογράφου: **Χρύσα Σερδάρη**, Οργάνωση παραγωγής: **Marleen Verschuuren**, Φωτογραφίες: **Τάσος Θώμογλου**

Παίζουν: **Ελευθερία Αγγελίτσα** (Βούλα), **Νατάσα Δαλιάκα** (Μαρία), **Θανάσης Δισλής** (Μπάμπης), **Αριστοτέλης Ζαχαράκης** (Γιάννης), **Θεόδωρος Ιγνατιάδης** (Άντρας, Αστυφύλακας), **Δημήτρης Καλαντζής** (Στέλιος), **Σοφία Καλεμκερίδου** (Αννιτώ), **Παντελής Καλπάκογλου** (Β' Μηχανικός), **Μαρία Καραμήτρη** (Ασά), **Δημήτρης Κολοβός** (Ιορδάνης), **Λευτέρης Λιθαρής** (Ταχυδρόμος), **Ειρήνη Μουρελάτου** (Όλγα), **Ηλίας Μπερμπέρης** (Α' Μηχανικός), **Χάρης Παπαδόπουλος** (Στράτος), **Εύη Σαρμή** (Ντόρα)

